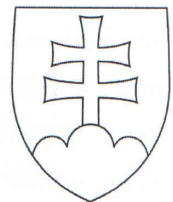

5 C 09 / 2002

Toto rozhodnutie nadobudlo
právo platnosti dňa 22.07.2014
vykonateľnosť dňa 26.07.2014
Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
- 5 AUG. 2014

4Co/306/2012 - 276
3508899768

Okresný súd
Nové Mesto nad Váhom
Došlo: - 9. 07. 2014
o hod min krát
..... príloh kolok

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. O [redacted]
a sudkyň JUDr. A [redacted] a JUDr. I [redacted] v právnej veci navrhovateľa
M [redacted], bytom [redacted], zastúpeného JUDr. J [redacted],
advokátom, so sídlom [redacted], proti odporcom: 1/ Roľnícke družstvo
Priepasné v úpadku so sídlom Priepasné, IČO: 613 916, 2/ Obec Priepasné, so sídlom
Priepasné, IČO: 309 851, zastúpeného JUDr. E [redacted], advokátkou so sídlom N [redacted]
M [redacted], Jurkovičova 13, o neplatnosť kúpnej zmluvy, o odvolaní navrhovateľa
proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. júna 2012, č.k.
5C/64/2008-243, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi 2/ náhradu trov odvolacieho
konania – trov právneho zastúpenia vo výške 66,32 Eur, k rukám JUDr. E [redacted],
advokátky, do 3 dní.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa
domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 24.10.2002 medzi odporcom 1/
odporcom 2/, predmetom ktorej bol prevod betónovej cesty s asfaltovým povrchom

a betónového mostu ležiaceho na parc. č. 15308/12 v k.ú. Priepestné. Uznesením zo dňa 27.02.2007, č.k. NM-5C/54/2004-54 súd prvého stupňa konanie voči odporcovi 1/ zastavil z dôvodu, že dňom 05.01.2007 došlo k výmazu odporcu 1/ z obchodného registra bez určenia právneho nástupcu. Skôr ako súd prvého stupňa pristúpil k posúdeniu merita veci, zaoberal sa procesnou podmienkou konania a to, či je splnený predpoklad naliehavého právneho záujmu na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Súd mal za to, že v čase podania návrhu tento bol daný, avšak neskôr po vykonaní znaleckého dokazovania, návrh stratil svoje opodstatnenie. Určovací žaloba má spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnúť ochranu práva predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu, alebo práva. Súd uznal námietku odporcu 2/, že vyslovením neplatnosti kúpnej zmluvy by sa navrhovateľ nestal automaticky vlastníkom cesty a betónového mosta. Práve naopak, vyslovením tejto neplatnosti by vznikli nové spory ohľadom vlastníctva predmetných nehnuteľností a musel by sa opätovne otvoriť konkurz odporcu 1/. Navrhovateľ spochybňoval vlastníctvo cesty a betónového mosta, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že cesta bola zahrnutá do konkurznej podstaty úpadcu, t.j. odporcu 1/ a v zmysle § 19 zákona č. 328/1991 Zb. nebola podaná excindačná žaloba, je možné predpokladať, že nehnuteľnosti boli do súpisu zahrnuté oprávnené a správca konkurznej podstaty úpadcu mohol s nimi nakladať. Pokiaľ navrhovateľ namietal označenie predávajúceho v tom smere, že namiesto správcu konkurznej podstaty za predávajúceho vystupoval priamo úpadca, súd prvého stupňa túto námietku navrhovateľa v označení predávajúceho vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože za predávajúceho zmluvu podpisoval správca konkurznej podstaty, čo je možné si overiť na 5. strane tejto zmluvy v časti podpisy. Neakceptoval ani námietku navrhovateľa, že predmet kúpy nie je dostatočne špecifikovaný, keď predmet kúpy bol zameraný Geometrický plánom č. 95/02, ktorý bol úradne overený Správou katastra Myjava zo dňa 11.10.2002 pod č. 311/02, pričom kúpna cena bola určená na podklade znaleckého posudku č. 207/2002 Ing. [REDACTED]. Tento spôsob označenia nehnuteľností súd považoval za vyčerpávajúci a dostatočne určitý, nakoľko zmluva na tieto doklady výslovne odkazovala (článok 2.3 zmluvy). Pokiaľ navrhovateľ poukazoval, že kúpna zmluva nebola odkladovaná v katastri nehnuteľností, k tejto veci súd prvého stupňa konštatoval, že inžinierske siete sa spravidla nezapisujú do katastra nehnuteľností. Ak inžinierske cesty nie sú vedené v katastri nehnuteľností, nie je potrebné pri ich prevode na tretiu osobu podávať návrh na vklad do katastra nehnuteľností. Ak správa katastra odmietla vykonať zmenu druhu využívania pozemku, súd prvého stupňa konštatoval, že v tejto súvislosti nemá právomoc sa k týmto otázkam vyjadrovať, pričom odmietavé stanovisko správy katastra nemôže spôsobiť absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy. Právne

svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §80 písm. c) O.s.p., § 119 ods. 2, § 123, § 137 ods. 1, § 39, § 47 ods. 1,2 Obč. zák., § 19 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní platného v rozhodnom čase, § 6 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, § 43a ods. 3 písm. a) zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania v zmysle § 137 O.s.p. a § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 5 písm. b), § 16 ods. 3vyhl. č. 655/2004 Z.z. za nasledovné úkony: 30.05.2006 - za prevzatie a prípravu obhajoby 41,82 Eur, 01.06.2006 - za písomne podanie na súd (vyjadrenie) 41,82 Eur, 25.10.2006 - za účasť na pojednávaní (1/4) 10,46 Eur, 08.02.2007 - za písomne podanie na súd (vyjadrenie) 45,50 Eur, 19.02.2007 - za účasť na pojednávaní (1/4) 11,38 Eur, 07.04.2009 - za účasť na pojednávaní 53,49 Eur, 05.05.2009 - za účasť na pojednávaní 53,49 Eur, 10.03.2011 - za účasť na pojednávaní (1/4) 14,25 Eur, 19.04.2012 - za účasť na pojednávaní (1/4) 14,67 Eur, 12.06.2012 - za účasť na pojednávaní 58,69 Eur. Paušálna náhrada 3 x po 5,44 Eur 16,32 Eur, paušálna náhrada 2 x po 5,90 Eur 11,80 Eur, paušálna náhrada 2 x po 6,95 Eur 13,90 Eur, paušálna náhrada 1 x po 7,41 Eur 7,41 Eur, paušálna náhrada 2 x po 7,63 Eur 15,26 Eur. Trovy právneho zastúpenia spolu 410,26 Eur. Preddavok na trovy znaleckého dokazovania 150,- Eur Súd právnenému zástupcovi odporcu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za porady so svojim klientom zo dňa 31.03.2009, 29.04.2009 a 08.06.2012, pretože o týchto úkonoch nepredložil žiaden doklad a nepreukázal účelnosť týchto úkonov právnej pomoci.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považoval za nesprávny, založený jednak na nesprávnych skutkových zisteniach, ku ktorým dospel súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov a jednak na nesprávnom právnom posúdení veci. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne označenie účastníkov konania v úvodnej časti rozsudku, kde je ako účastník konania na strane odporcu 1/ označený ako odporca 1/ Rolnícke družstvo Priepastné, ktoré však zaniklo výmazom z obchodného registra už ku dňu 05.01.2007, v dôsledku čoho bolo už aj konanie voči odporcovi 1/ v tejto veci uznesením zo dňa 27.02.2007, č.k. NM-5C/54/2004-54 zastavené a ďalej celkom nedostatočné odôvodnenie skutkových zistení a právneho záveru súdu prvého stupňa o nesprávnosti jednotlivých tvrdení navrhovateľa o dôvodoch neplatnosti posudzovanej kúpnej zmluvy. Prvá zásadná námietka v tomto smere vychádza z toho, že podľa neho predmet prevodu podľa predmetnej kúpnej zmluvy, nebol spôsobilým predmetom

samostatného právneho vzťahu. V prípade betónovej cesty s asfaltovým povrchom a betónového mostu sa jednalo vzhľadom na ich charakter len o súčasť pozemku, ktorá nemôže byť samostatne (bez pozemku) predmetom právneho vzťahu. Namietal, že súd prvého stupňa sa s touto otázkou nesprávne vypořiadal, keď svoj záver o tom, že obe označené veci boli samostatnými vecami ako nehnuteľnosti, založil len na výsledkoch znaleckého posudku technického znalca. Ďalej vytýkal súdu prvého stupňa, že nevykonal ani ohliadku týchto vecí. Pri právnom závere, či v prípade uvedených vecí ide o nehnuteľnosti ako samostatné veci alebo ide o súčasť inej veci (pozemku), bolo potrebné vychádzať z chápania stavby z hľadiska občianskoprávneho a nie z hľadiska noriem verejného práva, medzi ktoré patrí aj stavebný zákon. Namietal, že v konaní nebolo ničím preukázané, že Roľnícke družstvo Priepastné bolo v čase uzavretia kúpnej zmluvy vlastníkom vecí, ktoré zmluvou prevádzalo na odporcu, keď jediným dokladom o existencii vlastníckeho práva predávajúceho k predmetu prevodu je v samotnej kúpnej zmluve v čl. II bod 2.2. obsiahnuté konštatovanie, že predávajúci potvrdzuje pôvodné vlastníctvo na základe osvedčenia Okresného úradu v Priepastnom. Vyslovil názor, že jediným spôsobilým podkladom na preukázanie právneho vzťahu k veciam, ktoré boli predmetom prevodu by bolo zistenie, kto bol stavebníkom týchto stavieb, za ktoré súd prvého stupňa prevádzané veci považoval, a to buď podľa príslušnej stavebno-právnej dokumentácie alebo aspoň podľa dokladov o samotnej realizácii tejto stavebnej investície. S touto otázkou sa súd prvého stupňa vypořiadal len s poukazom na ust. § 19 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. platnom v danom čase, keď po zaradení predmetných vecí do súpisu konkurznej podstaty úpadcu Roľnícke družstvo Priepastné nebol podaný návrh na vylúčenie týchto vecí zo súpisu. Podľa názoru navrhovateľa z hľadiska občianskoprávneho pre posúdenie či predávajúci predmetnou kúpnu zmluvou neprevádzal viac práv než mal sám, nie je vyššieuvedená okolnosť vôbec právne významná. Rovnako sa súd prvého stupňa nevypořiadal s námietkou právnej subjektivity predávajúceho, keď nakladanie s týmto majetkom nebolo oprávnené samotné družstvo ako úpadca, hoci aj zastúpené správcom konkurznej podstaty, ale subjektom tohto právneho vzťahu mohol byť len samotný správca konkurznej podstaty tohto úpadcu. Tieto skutočnosti dostatočne vyplývajú z ustanovení zák.č. 328/1991 Zb. platnom v danom čase, v režime ktorého bolo konkurzné konanie na majetok úpadcu Roľnícke družstvo Priepastné vedené. Ďalej namietal, že predmet prevodu v tejto zmluve nebol vymedzený určitým a zrozumiteľným spôsobom, keď pri betónovej ceste s asfaltovým povrchom ani betónovom moste neboli uvedené žiadne konkrétne údaje o rozmeroch týchto vecí, ich charakter a kvalite. Nestotožnil sa v tomto smere s odôvodnením napadnutého rozsudku, že predmet kúpy bol zameraný geometrickým plánom č. 95/02

a kúpna cena bola určená na podklade znaleckého posudku č. 207/2002, pretože uvedeným geometrickým plánom rozhodne nebol zameraný na predmet kúpy, ale bol zameraný pozemok, ktorý vôbec predmetom kúpy podľa posudzovanej kúpnej zmluvy nebol. Namietal, že ani tento geometrický plán a ani uvedený znalecký posudok neboli so zmluvou technicky spojené tak, aby tvorili jej neoddeliteľnú súčasť. Mal za to, že pokiaľ súd prvého stupňa považoval veci, ktoré boli predmetom prevodu podľa tejto kúpnej zmluvy za nehnuteľnosti, tak potom s poukazom na ust. § 47 ods. 1, 2 a § 48 ods. 2 Obč. zák. došlo uplynutím troch rokov od uzavretia zmluvy, teda dňom 24.10.2005 k jej zrušeniu v dôsledku zákonnej fikcie odstúpenia účastníkov od tejto zmluvy (samozrejme za predpokladu, že by vôbec išlo o zmluvu platnú). Pokiaľ ide o posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy, poukázal na ust. § 154 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a preto ak bol súd prvého stupňa toho názoru, že v čase podania návrhu tento naliehavý právny záujem bol daný a neskôr po vykonaní znaleckého dokazovania už na jeho strane nebol daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, zostáva otáznou, prečo súd prvého stupňa aj po vykonaní znaleckého dokazovania pokračoval v konaní. Trval na tom, že na požadovanom určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy má naliehavý právny záujem. Je nesporné, že je vlastníkom (v časti výlučným a v časti podielovým) pozemkov, na ktorých sa nachádzajú veci, ktoré boli predmetom prevodu, tak potom je na jeho strane jednoznačne daný naliehavý právny záujem na predmetom určovacím návrhu, pretože nemusí byť nevyhnutne v právnom vzťahu s osobou, ktorá by mala byť vlastníkom týchto vecí a potrebuje mať tak právnu istotu v tom, či sa na základe tejto kúpnej zmluvy stal touto osobou odporca alebo nie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Odporca 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na ust. § 120 ods. 2 Obč. zákonníka, podľa ktorého stavby nie sú súčasťou pozemku. Betónová cesta s asfaltovým povrchom a betónový most stavbami sú, nie sú teda súčasťou pozemkov. Túto skutočnosť uznal aj sám navrhovateľ na pojednávaní dňa 12.06.2012 a jednoznačne ich za stavby uznával aj v podaní na zmenu návrhu na začatie konania, doručenom súdu dňa 09.05.2012. Námietky navrhovateľa uvádzané v odvolaní vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval za účelové. Pokiaľ sa týka spochybnenia vlastníctva pôvodného vlastníka betónovej cesty s asfaltovým povrchom a betónového mostu – odporcu 1/ - už zaniknutého Rolníckeho družstva Priepastné, poukázal na to, že vlastnícke právo pôvodného vlastníka nebolo spochybnené ani

v konkurznom konaní. Mal za to, že navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy, keď nie je jediným vlastníkom pozemkov pod betónovou cestou s asfaltovým povrchom.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ ako odvolací dôvod namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdenie veci.

Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľa sú totožné s námietkami uplatnenými navrhovateľom pred súdom prvého stupňa a tieto námietky nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24.10.2002 uzavretej medzi odporcom 1/ a odporcom 2/ ohľadne prevodu betónovej cesty s asfaltovým povrchom a betónového mostu ležiaceho na parc. č. 15308/12 v k.ú. Priepastné.

Citované zákonné ustanovenie pripúšťa žalobu (§ 80 písm. c) O.s.p.) len za podmienky, že na takomto určení je naliehavý právny záujem. Právny záujem ako podmienka úspešnosti takej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že navrhovateľ v danom právnom vzťahu môže dosiahnuť odstránenie právnej neistoty a ochranu práv a oprávnených záujmov práve navrhovaným určením. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petít (to čoho sa navrhovateľ v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľovho práva alebo

neistoty v jeho právnom vzťahu. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah, alebo právo. Existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe(takou je aj žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy), musí preukázať navrhovateľ. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tzv. určovacia žaloba podľa § 80 písm. c) O.s.p. (na rozdiel od ostatných typov žalôb uvedených v § 80 písm. a), b) O.s.p.) má miesto iba za predpokladu, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem na požadovanom určení existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva. Je preto primárnou povinnosťou súdu, aby pri rozhodovaní o určovacej žalobe sa vysporiadal najprv s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľa. O vecnej opodstatnenosti žaloby môže rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne ju bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/241/2008).

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa v danej veci otázkou existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľa správne vysporiadal. Navrhovateľ naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy vyvodzoval z toho, že je vlastníkom pozemkov pod betónovou cestou s asfaltovým povrchom, a to vo väčšej časti výlučným vlastníkom a vo zvyšnej časti podielovým spoluvlastníkom, preto chce mať právnu istotu, aby v budúcnosti vedel, s kým má rokovať o vyriešení vlastníckych vzťahov. Aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa konštatuje nedostatok naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na určení neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcami 1/, 2/. Naliehavý právny záujem navrhovateľa bolo potrebné skúmať predovšetkým na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Odvolací súd zastáva ten právny názor, že pokiaľ by aj súd vyhovel návrhu navrhovateľa a určil neplatnosť ním napadnutej kúpnej zmluvy, na jeho právnom postavení by sa nič nezmenilo, nakoľko zánikom jedného zo subjektov tohto právneho úkonu – odporcu 1/ nemožno vykonať návrat do pôvodného stavu. Ani za predpokladu tvrdeného navrhovateľom v odvolaní, že predmet prevodu tejto kúpnej zmluvy nebol spôsobilým predmetom samostatného právneho vzťahu, ale že v prípade betónovej cesty s asfaltovým povrchom a betónového mostu sa jednalo vzhľadom na ich charakter len o súčasť pozemku, nemá navrhovateľ, podľa názoru odvolacieho súdu, naliehavý právny záujem na požadovanom

určení. Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že postavenie navrhovateľa vo vzťahu k predmetu namietanej kúpnej zmluvy, ktorý bol zahrnutý do konkurznej podstaty, bolo možné skúmať len postupom podľa ust. § 19 ods. 1,2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní platného v rozhodnom čase, podľa ktorého, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie vecí do súpisu. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene. K takémuto postupu v predmetnom konkurznom konaní nedošlo. Z uvedených dôvodov nebol v konaní preukázaný naliehavý právny záujem navrhovateľa na ním požadovanom určení, keďže sa v konaní nepreukázala taká právna neistota navrhovateľa, ktorú neistotu by bolo možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými dôvodmi odvolania, pretože vzhľadom na vyslovený právny záver neboli pre posúdenie danej veci relevantné. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nesprávne v záhlaví napadnutého rozsudku označil odporcu 1/ Roľnícke družstvo Prieplastné v úpadku so sídlom Prieplastné, odvolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú, i keď je pravdou, že Roľnícke družstvo Prieplastné zaniklo výmazom z obchodného registra už ku dňu 05.01.2007, v dôsledku čoho bolo už aj konanie voči odporcovi 1/ zastavené uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 27.02.2007, č.k. NM-5C/54/2004-54, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2007. Aj odvolací súd vzhľadom na predmet sporu – určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcami 1/,2/ z dôvodu prehladnosti taktiež uviedol v záhlaví svojho rozsudku pôvodného odporcu 1/, aby odôvodnenie rozsudku korešpondovalo so záhlavím rozsudku.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ako aj vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi 2/ bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania spočívajúca v odmene za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 12.09.2012 vychádzajúc z neurčitej hodnoty veci – 58,69 eur + 1x režijný paušál 7,63 eur, spolu 66,32 eur (§ 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b), § 16

ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Trenčíne, dňa 22. mája 2014

Za správnosť vyhotovenia:
T [REDACTED]

JUDr. O [REDACTED]
predsedníčka senátu